

FRANČIŠEK ASIŠKI:

Frančišek Asiški je eden najbolj spoštovanih svetnikov in temelj krščanske vere.

ŽIVLJENJE:

Njegovo pravo ime je Giovanni Bernadone. Kdaj se je rodil, ne vejo točno - verjetno med letoma 1181 in 1182 v vasi Assisi sredi Italije, nedaleč od Rima. Njegov oče Peter Bernardone je bil bogat trgovec, njegova mati Pika Bourlement je bila doma iz Francije. Krščen je bil za svetega Janeza, vendar so ga vsi klicali Frančišek. Prvo izobrazbo je Frančišek pridobil v župnijski šoli svetega Jurija. Njegov oče Peter si je zelo želel, da bi postal uspešen trgovec kot on. Vendar je bil Frančišek zelo znan po tem, da je rad prirejal zabave s prijatelji in zapravljaj očetov denar.

Frančišek si je zelo želel postati vitez. Viteško čast in slavo si je hotel pridobiti z junaštvi v vojnah, ki jih takrat ni manjkalo. V vojni s Perugia je postal ujetnik. Po enem letu se je z drugimi ujetniki vrnil domov, kjer je kmalu resno zbolel. Vojskovanja mu še ni bilo dovolj, zato se je udeležil vojne v Apuliji v južni Italiji. Na poti pa je imel skrivnostne sanje, ki so spremenile njegovo mišljenje. Takrat se ni več hotel bojevati, ampak je hotel ostati doma pri očetu. Nehal je veseljačiti s svojimi prijatelji in začel osamljen moliti v skalni votlini, veliko denarja pa je dajal revežem. Takrat pa je njegov oče pobesnel, saj je razdajal njegov zaslužek. Tako sta šla nekega dne k škofu, kjer se je moral Frančišek odpovedati revščini, kar pa ga ni preveč prizadelo

Frančišek je še vedno živel zelo nabožno in postal je potujoči pridigar. Po neki pridigi, ki jo je poslušal pri maši, se je odločil, da bo živel kot Kristusov apostol ter kot revež brez imetja oznanjal evangelij. Ljudje so sprva mislili da je znorel, a so ga kmalu zaradi skromnosti in nabožnosti začeli spoštovati in kmalu je dobil privrženca, ki so mu hoteli slediti. Prvi šesti so bili: Bernard, Peter, Silvester, Egidij, Morik in Janez. Hkrati so tudi nastajali manjši redi bratov: frančiškani, kapucini in minoriti. Kasneje je število bratov naraslo na 12. Živeli so revno, njihovo bivališče je bila majhna podrtija, živeli pa so v nemogočih razmerah, vendar so vseeno živeli pobožno in zaupali v vodjo Frančiška. Frančišek je bil znan tudi po tem, da se je pogovarjal z živalmi in rastlinami.

Leta 1210 so odšli k papežu v Rim, da bi potrdil njihov način življenja. Papež Inocenc III je sprva okleval, nato pa je potrdil vodilo, ki ga je napisal Frančišek. Frančišek je postal vrhovni predstojnik novoustanovljenega reda. Bil je tudi posvečen v diakona, duhovnik pa ni nikoli postal, ker se je imel za nevrednega te službe. Zaradi potrditve papeža so bili še bolj spoštovani in pridobivali so nove privrženca, tudi pri ženskah. Prva taka je bila ženska po imenu Klara, potem pa jih je bilo še več. Klara je bila predhodnica današnjih klaris. Frančišek je vzgajal in vodil svoje brate in sestre z veliko očetovsko ljubeznijo, ničesar jim ni ukazoval, v ničemer jim ni bil najprej sam zgled, bil je strog in dosleden v zahtevah, vendar ni nikoli nikogar žalil. Brate je pošiljal po dva in dva v bližnje in daljne kraje oznanjat Kristusov evangelij spreobrnjenja.

Kasneje se je število privržencev tako povečalo, da Frančišek za vse ni mogel skrbeti in jih je predal cerkvi. *Frančiškovi bratje* so prvi med redovi sprejeli v svoj program *apostolat med pogani*, torej misijone. Kasneje so šli pridigati v Francijo, Grčijo in v Severno Afriko, kjer pa med tamkajšnjimi muslimani niso bili zaželeni, veliko so jih pobili. Tudi Frančišek sam je potoval v Sveto deželo, kjer je pogumno šel v turški tabor pred sultana in mu govoril o Kristusu. Ko se je vrni v domač kraj je bilo število njegovih bratov že 5000. Zato je Frančišek za brate sestavil vodilo, s katerim je žele predpisati način rodovnega življenja, ki ga je kmalu spremenil oz. popravil. To vodilo je potrdil tudi sam papež leta 1223. Frančišek je ustanovil tudi III. red (Frančiškov svetni red), katerega člani živijo doma v svojih družinah v vsakdanjem življenju in dolžnostih ter se vsepovsod trudijo, da bi živeli v evangeljskem duhu. Zaradi večje potrebe po izobrazbi iz svetega pisma so Frančišek in bratje zgradili prvo frančiškovo bogoslovno šolo v Bologni.

Frančišek se je vedno bolj umikal od zunanjega življenja in vodstva svojega reda. Nekega dne, ko je molil je Frančišek dobil stigme oz. Kristusove rane na rokah, nogah in na prsih. Z leti je Frančiškova moč zaradi slabega življenja (posta in kristusovih ran) zelo poslabšala, še posebej slab je bil njegov vid. Frančiška so sicer želeli njegovi bratje ozdraveti, zato so ga vzeli v Rim, vendar je bilo Frančiškovo stanje že tako zelo slabotno, da mu ni bilo pomoči. Zato so ga odpeljali nazaj v domačo deželo Assisi, od tam pa v Porciunkulo, kjer je hotel umreti tam, kjer so se je naselil s svojimi brati in se ves posvetil Bogu. Umril je zvečer 3.10. 1226, star 44 let. Komaj 2 leti pozneje ga je papež Gregor IX razglasil za svetega. Ko so leta 1230 končali z gradnjo veličastne cerkve v Assiju, so kamnito grobnico položili na Frančiškovo telo, kjer počiva še danes.

KNJIŽEVNA DELA:

Seveda pa ne poznamo Frančiška samo kot ustanovitelja frančiškanskih redov, pač pa tudi kot pomembnega književnika, najbolj je znan po svojih himnah. Njegova najbolj znana dela so:

- *Himna o sončnem božanstvu* (himno je napisal v najtemnejših časih svojega življenja zaradi svoje bolezni, a je kljub temu napisal pesem o ljubezni in ponižnosti do boga).
- *Rožice svetega Frančiška*

VIRI:

- Wikipedia
- Knjiga Frančišek, naš brat
- Knjiga Rožice svetega Frančiška